

bestaa af civile, og først og fremmest civile, medens de Militære kun skulde være Raadgivere. Denne blandede midlertidige Kommission blev paa den 2den Delegeretforsamling udvidet med 7 Medlemmer, idet man sagde: Vi skal i denne Kommission have Mænd, der kan arbejde og har Tid til at arbejde. Det bliver nemlig gerne saaledes, at man ind i disse staaende Kommissioner sætter Folk, som har alt muligt andet at gøre og derfor ikke har egentlig Tid til at beskæftige sig med de nynedsatte Kommissioner og heller ikke Tid til at foretage de lange Rejser, som saadanne Kommissioners Møder forudsætter. Kommissionen blev altsaa suppleret i Fjor, og blandt dem, som kom ind i den, var den engelske Politiker Lord Robert Cecil. Han har sat Fart i Arbejdet. Man har arbejdet med to Forslag, et fra Lord Esher og et fra den engelske Admiral Segrave. Den sidstnævntes Forslag gaar ud paa, at de Bestemmelser, som vedtoges i Washington om den sømilitære Nedrustning, skal gælde ogsaa andre Stater; Lord Eschers Forslag gaar ud paa, at man overfor den landmilitære og luftmilitære Nedrustning skal gaa samme Vej, som man gik i Washington overfor den sømilitære. Begrænsningen skal ske efter Koefficienter, og som Rustningsenhed lægges en Styrke paa 30 000 Mand til Grund. Lord Eschers Forslag fastsætter, hvor mange Enheder enhver Stat skal være berettiget til at opretholde. Danmark opføres med 2 Enheder i Lighed med Sverige, Norge, Svejts og Belgien. Frankrig opføres med 6, England kun med 3, idet disse Enheder kun gælder Moderlandet og ikke Kolonierne, medens Tyskland og de andre besejrede Magters Styrker naturligvis bliver, som de er bestemt i Fredstraktaterne.

Dette Forslag af Lord Esher vakte en vis Kritik, idet man mente, at de Enheder, han havde fastsat, var vilkaarlige, men man har ment, at Princippet deri var saa godt, at det maatte drøftes videre. Paa Grundlag af dette Forslag venter man, at der til næste Forsamling stilles et nyt Forslag. Endvidere stillede Lord Robert Cecil selv et Forslag, og det var egentlig det, som blev det afgørende og til Grund liggende for Drøftelserne i Aar i den 3die Kommission i Genève. Han gaar ud fra, at Nedrustningen skal være almindelig, men det kan den ikke blive, før Staterne faar Garanti for, at de ikke udsætter sig for Fare ved Nedrustningen. Foruden dette drøftede man forskellige andre Forslag, og i disse Forhandlinger var de ledende naturligvis Frankrig og Eng-

land, den franske Senator de Jouvenel, den engelske Undervisningsminister Fisher og Sydafrikas delegerede Lord Robert Cecil, men fra de smaa neutrale Staters Side førte den norske delegerede Dr. Lange, Generalsekretær i den interparlamentariske Union, der har beskæftiget sig med Nedrustningsproblemet sit Liv igennem, kan jeg sige, Ordet paa en saadan Maade, at det kom til at veje saa meget, at de store Magters Repræsentanter stadig maatte drøfte Sagerne med ham. Dr. Lange havde i 1920 foreslaaet, at man skulde vedtage at gaa ned med Rustningerne til det Standpunkt, som Magterne stod paa i 1913. Den Gang vilde man ikke, det kunde man ikke tænke sig at gaa med til. Men nu besluttede man i Aar efter fransk Forslag, at man skulde gaa ned paa det af Dr. Lange foreslaaede Standpunkt, Standpunktet 1913. Man bestemte, at det statistiske Arbejde skal fortsættes. De ved, at der ogsaa til Danmark er kommet forskellige Forespørgsler, som vi har besvaret. Der er kommet en Forespørgsel den 25. Marts 1912, i hvilken man ønskede Regeringens Udtalelse om de Betragtninger, som den mente at burde gøre gældende med Hensyn til, hvad der kræves af dens nationale Sikkerhed, mellemfolkelige Forpligtelser, geografiske Beliggenhed og særlige Forhold, og navnlig ønskede man særskilt opgivet i det Omfang, hvori det var muligt, de Politio- og Militærstyrker, som man ansaa for uomgængelig nødvendige for den indre Sikkerhed, ligesom de dertil nødvendige Udgifter. Denne Forespørgsel blev rettet til alle Medlemmerne. Der var under Kommissionsmødet kommet Svar fra 26, deriblandt alle Stormagterne. Fra Danmark var der ikke kommet Svar, idet der begribeligvis endnu ikke kunde gives Svar fra den danske Regerings Side, da Militærordningen først blev vedtaget i August. Men jeg haaber, at den danske Regering snart kan afsende dette Svar. Den Statistik, som blev forelagt Kommissionen, angik Budgetterne for de 3 sidste Finansaar i alle Lande. Vore Budgetter i disse Aar ser jo ikke godt ud i denne Henseende, for der er jo ikke paa dem saa stærk en Nedrustning som den, denne Rigsdag har ønsket og ogsaa vedtaget.

Endvidere bestemtes det, at der skal være Kontrol med den internationale Vaabenhandel og Vaabenfabrikation. Thi alle er klare over, hvilken ubodelig Skade den private ukontrollerede Vaabenhandel og Vaabenfabrikation har haft for Menneskeheden, ikke mindst nu under den orien-